

מירון ק"ג

(7) נ"ח (פג)

דעתן אלו המצוות קריאת

(א) ויעו אלהים קראו (ב) (3)

(ג) ויעו אלהים קראו (ד) (2)

(ה) ויעו אלהים קראו (ו) (1)

(ז) ויעו אלהים קראו (ח) (2)

(ט) ויעו אלהים קראו (י) (2)

ד (יג) אם נמצא טעות וכו'. כדי להבין את דברי זה הפוסק אקדים לזה הקדמה קצרה והוא. דהנה דעת רוב הפוסקים דספיקא מורה שחוקר חובה אחת או אחרת או שנמצא בה טעות פסולה לקרות בה ולדידהו אם נמצא בה טעות אפילו לאחר שכתב קראו ו' קרואים צריך לחזור לראש בס"מ הכשר ולבדוק עליה דאזכה קריאה ראשונה כמאן דליחא דמיהא ודעת מנחת פוסקים דאפילו חסר כמה פסוקים וכו"ש כשנמצא בה טעות בעלמא אף דלא נקראת ס"מ לעיני שיקים בה מ"ע של כתיבת ס"מ מ"מ מותר לקרות בה אם אין לו אחרת והנה המהמר בענין ג' סתם דלכתחלה אין להוציא ס"מ פסולה לבדן עליה אפילו במקום שאין לו אחרת אחרי רוב הפוסקים סוברין דאסור אף אם נמצא הטעות אחר שכבר קראו הסדרה פסק הר"ר יעקב ב' רצ' דלענין דיעבד סומכין על דעת קצת פוסקים הג"ל (יא) שמכשירין לקרות בה ועלמה להם הקריאה ואין צריך להוציא ס"מ אחרת והסכימו עמו האחרונים בזה. וה"ה אם נמצא הטעות בין גברי לגברי ועדיין לא השלימו ה' קרואים לענין מה שכבר קראו סומכין על דעת המקילין הג"ל שיצאו דיעבד אף לקרות בה עוד אסור ומוציאין אחרת ומתחילין ממוקם שפסקו הקריאה ומשלימין הקרואים עם אותם הראשונים שקראו במוטעם והיינו דגם הם מנטרפין להו' קרואים כיון שהוא דיעבד וכנ"ל וכתבו האחרונים דמ"מ אם אפשר טוב יותר שיהארו ו' קרואים בס"מ שהולאזו

הלכות קריאת ספר תורה סימן קמג

(1) ויעו אלהים קראו

ד (יג) \* אם נמצא טעות בס"ת (יד) בשעת קריאה מוציאין ספר תורה (ה) אחרת

ומתחילין (טו) במקום שנמצא (ו) הטעות ומשלימין הקורים (ז) על אותם שקראו במוטעה ואם נמצא טעות (ח) באמצע קריאת הקורא (יח) גומר קריאתו בספר הכשר ומברך לאחריה (יט) ואינו חוזר לברך (ו) (כ) לפנייה: הגה (כא) ואם כבר קראו עמו ג' פסוקים (כב) ואפשר (ת) להפסיק פוסקים שם (כג) ומבדן

אחריה (כד) ומשלימין המנין בספר תורה האחרת שמוציאין (מדרבי פ"ב דמגילה) והא דמוציאין אחרת דוקא שנת (כה) טעות גמור אצל (כו) משום חסרות (ע) ויתרות (כז) אין להוציא אחרת שאין ספרי תורה שלנו מדוייקים

כן שנאמר שהאחרת יהיה יותר כשר (אגור ופסקי מהרי"א סי' פ' ורי"א) ומהרי"ל פסק דאין להוציא ס"מ אחרת וכו"י פסק דצריך להוציא ס"מ אחרת (לכן (כה) צריך לחלק כך) ובשעת (י) הדחק שאין לצבור רק ס"מ פסול ואין שם מי שיכול לתקנו י"א דיש לקרות בו בצבור ולבדוק עליו (כל בו ואבודרהסא, (כט) ויש פוסקין (משונית הרשב"א תפ"ו ות"ה) ומיימוני פ"י מהלכות ס"ת) ואם (ל) חומש אחד שלם בלא טעות (לא) \* יש להקל (לב) לקרות באותו חומש אע"פ שיש טעות באחרים (ר"ן):

(2) ויעו אלהים קראו (פג)

(יא) ואף דהם מייירו" דוקא אם אין לו אחרת כאן שהוא דיעבד שכבר קראו להא דמיהא:

(3) נ"ח (פג)

(יד) בשעת קריאה. פ"י שלא קראו עדיין רק מנחת העולין דנשגס קדר הפרשה ואח"כ נמצא הטעות אין מוציאין אחרת (טו) דדיעבד סומכין אפוסקים דמלשימין קריאה בס"מ פסולה. ומייירי המהמר דנמצא הטעות בין גברי לגברי ולכן כל האנשים שכבר קראו עולין למנין ו' ואף האחרון דהוי דיעבד גמור:

(4) נ"ח (פג)

ואם נמצא הטעות באמצע קריאת השבועי דעת מ"א שגומר הקורא עד סוף הקדשה בס"מ זו ועולה לו קריאה זו גם בשביל המפטיר כדקיי"ל בסימן רפ"ב וכנ"ל ויבדן לאחריה ואח"כ יפטיר בנביא ואח"כ

יחמר קדיש (כה) והרבה אחרונים מולקין על זה וסוברין דאין חילוק בין טעות שנמצא בשבועי לטעות שנמצא בשאר הקרואים ולכן אם לא קרא עדיין ג"פ גומר קריאתו בצפון הכשר ואם כבר קרא ג"פ בשבועי וה"ה באחרון פוסק ומבדן ויקרא לאחר בס"מ כשר ממוקם שפסק והלאה ומשמע ממוגן גבורים דכן יש לנהוג אם לא במקום שנהגו בזה כהמ"א.